เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 13:59 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 21 กันยายน 2008 เวลา 21:54 น.

เสือโคคำฉันท์

ผู้แต่ง สันนิษฐานว่า ผู้แต่งคือพระราชครู

ลักษณะการแต่ง แต่งด้วยฉันท์และกาพย์ ตอนท้ายเป็นโคลงสี่สุภาพ

เรื่องย่อ

กล่าวถึงลูกเสือและลูกโคที่สาบานจะรักกันเหมือนพี่น้อง วันหนึ่งแม่เสือซึ่งสาบานว่าจะไม่ทำร้ายโคแม่ลูกได้เสียสัตย์ ลูกเสือและลูกโคจึงช่วยกันฆ่าแม่เสือ แล้วชวนกันไปหากินจนพบพระฤาษี จนถูกชุบให้เป็นคนลูกเสือชื่อพหลวิไชย ลูกโคชื่อคาวี พระฤาษีมอบพระขรรค์ให้เป็นอาวุธ แล้วทั้งสองจึงลาไปยังเมืองมคธ พระคาวีได้ฆ่ายักษ์ตาย จึงได้นางสุรสุดาราชธิดาท้าวมคธ แต่ทรงถวายแก่พระพหลวิไชย แล้วเดินทางต่อไป โดยต่างฝ่ายต่างเสี่ยงดอกบัวไว้คนละดอก เมื่อไปถึงเมืองร้างแห่งหนึ่ง พบกลองใบหนึ่งซึ่งตีไม่ดัง ผ่าดูพบนางจันทรผู้มีผมหอม พระคาวีจึงช่วยนางจากนกอินทรีด้วยพระขรรค์วิเศษและได้นางเป็นชายา ต่อมานางจันผมหอมใส่ผมหอมลงในผอบแล้วลอยน้ำไป ท้าวยศภูมิเจ้าเมืองพัทธวิไสยเก็บได้จึงหลงใหลผมหอมนั้นมาก นางทาสีอาสาไปนำนางมาถวาย นางออกอุบายจึงได้นางจันทรไป แต่ท้าวยศภูมิไม่อาจเข้าใกล้นางได้ เพราะร้อนดังไฟ เมื่อพระพหลวิไชยเห็นดอกบัวอธิษฐานเหี่ยวลงเป็นลางร้ายจึงตามหาพระคาวี และช่วยพระคาวีจนฟื้น และพากันออกตามหานางจันทรจนพบ และช่วยเหลือนางออกมาได้ พระคาวีได้อภิเษกกับนางจันทรและครองเมืองพัทธวิไสยสืบมา

ที่มา : ประวัติวรรณคดีไทยสมัยสุโขทัยและอยุธยา ของเสนีย์ วิลาวรรณ

เขียนโดย ภาษาสยาม
วันเสาร์ที่ 06 กันยายน 2008 เวลา 13:59 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 21 กันยายน 2008 เวลา 21:54 น.